

nam tunc tantum importaret remissionem simplicis poenae: quando vero in indulgentia contineretur restitutio, tunc & infamia remittitur, vt in l. i. & in l. fin. C. sent. pas. vel si non sit restitutio, oportet, qd cum indulgentia simplici ponatur etiam restitutio famae, vt in dictis iuribus habetur. & ibi per Docto. & glo. vel dic qd verba huius. l. cum dicit (le pdonaf-

se el yerro que ouiesse fecho, de q era infamado) videntur pleniora, quā simplex criminis indulgentia, qd ex quo Rex facit mentionem de infamia, videtur indulgendo illam remittere & adde ad pre dicta, quae notant Docto. & signat. Saly. in di. l. fin. col. fin. C. sen. pas. vbi & Alberi. dicit, quod si princeps dicit indulgentiam simpliciter, & sine aliquo adiuncto, & tunc so-

tencia fuisse dada contra alguno por razon de yerro de que fincasse enfamado si se alçasse della, e fuisse reuocada perderia el enfamamiento^a que ouiesse ganado por la sentencia primera. Mas si se alçasse, e non siguiessse el alçada, o la siguiessse, e fuisse confirmado el juyzio que auian dado contra el, estonce fincari enfamado por de b. E avn dezimos que si el judgador diessse sentencia contra otro mandándole dar pena en el cuerpo, por algund yerro que fuisse de tal natura, q las leyes le mandassen pechar auer, que es quito del enfamamiento^c porque el judgador lo agrauio, dándole pena como no deuia. E sso mismo seria si el judgador diessse mayor, o me-

lum poenā remittit, vt in di. l. generalis. & di. l. fin. C. de gene. abol. aut cum adiuncto: & secundum adiunctum debet intelligi.

^a ¶ *El enfamamiento.* Adde. l. i. §. fin. ff. ad turpi. quia appellationis remedio extinguit pronuntiatum, & pendente appellatione non erit infamis, vt in l. furti. verfi. sed si furti. ff. eod. & ibi glo. & docto.

^b ¶ *Fincaria enfamado por ende.* Id est si non exercuit appellationem retro, infamis est, quia neq; appellasse videtur: sed vbi exercet, & succubito ex secunda non ex prima sententia, est infamis: vt in l. furti. §. i. ff. eo. & l. fina. §. illud. C. de tempo. appe. ita Azo. C. ex quibus caus. inf. irrog. in summa. col. fina.

^c ¶ *Es quito del enfamamiento.* Concor. cū. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. eo. & l. si Porsidonium. C. eo. & intellige, & limita, si infamia incurri debeat per sententiam: secus si infamia ipso iure esset inflicta. l. palam. §. fin. ff. de ritu nup. quia infamiam iam inflictam, non est iudicis commutare: ita Angel. in di. §. poena grauior. quid autē si pro poena pecuniaria iudex deportauit, vel condēnauit in metallum? Bal. in dicto. §. poena grauior. dicit, quod tunc non procedit ista dispositio, quia per tales poenas perditur status: debet ergo intelligi quando talis poena personalis imponitur, per quam status non tollitur vel minuitur: vt est relegatio ad tempus, vel fustigatio, vel mitratio: & idē tenet ibi Paul. de Cast.

^d ¶ *Mayor, o menor pena.* Concor. cū. l. ad tempus. ff. de decurio. & l. ordine. in prin. ff. ad municipa. & l. si feuerior. & l. si Porsidoniu. C. ex quibus caus. inf. irro. vi. per gl. in di. §. poena grauior.

^e ¶ *Por alguna razon derecha.* Et est aduertendū lēdm Paul. de Cast. in di. §. poena grauior. qd qn causa ob quam minuit penā: minuit etiā delictum, vt quia deliquit sine dolo: tñ cum lata culpa, vel delinquēs erat minor, & sic merebatur veniā, vel erat multum senex, & sic non reputabatur tā magnum delictū, & istae causae minuentes delictū minuit etiā poenā, & ita censetur cum infamia dispensatum: vt hic, & in di. l. & si feuerior. sed si causa auget delictū, iuxta ea quae ponunt in l. aut facta. ff. de poenis. & in l. 8. titu. 31. 7. part. tñ quia non vñ imponi grauior poena quā. l. cauet, tunc non cēsetur cum infamia dispensatū, & non procederet qd hic hñ: procedet ergo qn non ex dispositione. l. augetur poena propter causam adhaerentem delicto: sed qn propter aliud bonum publicum fuit imposita grauior poena, vt quia multis grassantibus opus est exemplo, tñ enim propter duriores poenas videtur cum infamia dispensatū. item & si est talis causa, quae delictū non minuit, veluti quia propter dignitatem natalium punitur quis mitius, quā alter, tunc non minuetur infamia. l. quidam. ff. de poenis. Bart. in di. §. poena grauior. & hac etiam vult Ange. in di. §. poena grauior. in verfi. quamuis. col. 2.

^f ¶ *En las leyes.* Vide infra eadem parti. titu. 31. l. 8.

¶ *Lex. VII.*

¶ *Infames ad honores, vel dignitates nō admittuntur, & antē habitas*

perdunt probata infamia. Itē infamis nō pōt esse iudex aut regis, vel cōis consiliarius nec aduocatus, nec debet in boni dñi curia morari, potest tñ esse procurator, vel tutor testamentarius, vel curator datus ab illo qui eum reliquit hāredem, vel alia officia exercere, quae sibi onus regi vero, vel communitati commoda afferunt. h. d.

nor penada alguno en el cuerpo que las leyes mādān mouiēdose a fazerlo por alguna razón derecha: así como semuestra adelante en el titulo de las penas en las leyes^f que fablan en esta razon.

¶ *Lex. VII. que fuerça ha el enfamamiento.*

Infamis en latin tanto quiere dezir en romance como ome enfamado: e tan grande fuerça ha el enfamamiento que estos atales non pueden ganar de nuevo ninguna dignidad, nin honrra & de aquellas para que deuen ser escogidos ome de buena fama, e avn las que auia ganado ante, deue las perder^h luego que fuerē prouados por tales. E de mas dezimos q ninguno de los enfamados nō puede

ritoris, infamis infamia facti non repellitur. l. generaliter. §. spurius. ff. de decuri. Azo. in summa. C. ex quibus caus. inf. irrog. col. i. in fin. non ergo infames etiam infamia facti possunt esse decuriones: cōstat enim istos habere honorem, & dignitatem. l. 2. §. penu. in fin. & l. spurij in principio. ff. de decurio. & l. eos. ff. eodem. cum glos. ibi poterit ergo infamis infamia facti, habere alia officia, quae non habent honorem, & dignitatem: vnde poterit esse notarius ad banchum. cum sit publicum, & personale munus. l. muneris. §. hi quoq; in verbo tabularū. ff. de mune. & hono. poterit etiam esse potestas alicuius castri, vel terrae subditae alicui ciuitati, vt in dict. l. munerū. §. iudicandi. habere etiam poterit officium in gabellis: eadem. l. §. i. ibi calendarij quoq; & in §. sed & curatores. & sic de singulis, quae possunt aptari ad ea, de quibus in illa. l. fit mētio quae sunt munera publica. ita Paul. de Cast. consil. 467. incipit super hoc puncto interrogatus. vol. 1. & aduertit qd infamia iuris contracta ipso facto, vel per sententiam non solum impedit quem promoueri ad honores, & dignitates, verum etiam deijcit iam promotum, vt statim subditur in ista. l. & probatur in l. infamia. C. de decurio. libro. 10. Abb. in ca. inter dilectos. de excess. praela. quod tamen non procedet in infamia facti: quia licet impediatur, non tamen remouetur a dignitate iam obtenta, vt probatur in ca. super his. de accusa. notat Abb. in ca. super eo. de electio. vbi etiam Abb. ponit notabile verbū, qd collatio beneficij, seu dignitatis, facta notorie infami infamia etiam facti non tenet per di. regulam infamibus. adducit etiā. c. cū in cūctis. §. inferiora. de electio. vbi habetur qd beneficia non sunt conferenda, nisi ei qui moribus & scientia cōmēdabilis demonstratur: sed infamis infamia facti non est moribus cōmēdabilis, quia infamia non oritur ex bonis moribus: ipse etiā qui cū sit infamis patitur se eligi ad dignitatē punitur. l. qui cum vno. §. 12. & 3. ff. de re mili. l. 2. C. si seruus, vel liber. ad decu. aspi. vbi Io. de Pla. intelligit qn infamia, vel inhabilitas est detecta, & nota aliās non tenetur detegere suam infamiam, & turpitudinem. l. aliās. & ibi per Barto. ff. de iure iur. & per Plateam in l. neq; infames. C. de decurio. lib. 10. vide late per Felin. in ca. suscitatus de rescrip.

^h ¶ *Deuen las perder.* Adde di. l. infamia. C. de decurio. lib. 10. & quae dixi in gl. precedēti. & l. quotiens. vbi gl. C. de digni. lib. 12. sed an infamia repellat ipso iure a dignitate: dic qd regulariter nō, vt hic habetur, nisi in quibusdā casibus, & grauib; delictis, de quib; per Inno. in c. inter dilectos. in prin. de excess. praela. scdm Bart. consil. 174. in fin. & quare Bal. in l. 2. ff. de senato. co. i. ver. sed hic quare an comes cōdēnatus p furto, vel falso in mille, perdat comitatū, quem habet a rege, & i. arguit qd sic, quia comites sunt spectabiles: sed oīs infamis perdit dignitatē, ergo pdit comitatū, quia est ei annexa dignitas: ad hoc. l. iudices. C. de digni. lib. 12. in contra. arguit, quia ex quo est taxata poena ergo, non patitur aliam poenā exteriorē. arg. l. imperator. ff. de postu. in ē. allegat Inno. dicentē in c. cum nris. de cōcess. praben qd irregularis & homicida remanent in sua dignitate, & praelatura, donec remoueat

Partida. vij.

E

Ad c. de infamia.